

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko M. sp. z o.o. z siedzibą w G.
o zapłatę, odszkodowanie, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, odprawę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 30 grudnia 2025 r.,
wniosku pełnomocnika powoda z urzędu radcy prawnego R. K.
o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z 8 maja 2025 r.,
sygn. akt PSK 70/24,

**prostuje oczywista omyłkę pisarską w punkcie 3
postanowienia Sądu Najwyższego z 8 maja 2025 r., sygn. akt II
PSK 70/24 w ten sposób, że słowo "M." zastępuje słowem "R.", a
ponadto po kwocie "1.350 zł" dodaje słowo "netto".**

UZASADNIENIE

Wniosek pełnomocnika powoda radcy prawnego R.K. z 31 lipca 2025 r. o sprostowanie jego imienia w punkcie 3 postanowienia Sądu Najwyższego z 8 maja 2025 r., sygn. akt II PSK 70/24, jest oczywiście zasadny.

Tylko wskutek oczywistej omyłki wpisano błędne słowo „M.” zamiast słowa „R.”.

Dlatego też na podstawie art. 361 k.p.c. w zw. z art. 350 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. omyłkę tę należało sprostować.

Natomiast wniosek w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu w wysokości tzw. „netto” należy ocenić w kategorii nie tyle błędu czy omyłki, lecz potrzeby odpowiedzi na wątpliwości co do wykładni (art. 352 k.p.c.), które zasadniczo nie powinny wystąpić.

Jest oczywiste, iż zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego jako pełnomocnika na podstawie rozporządzenia z 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu liczony jest według wartości tzw. „netto”, czyli według stawek określonych w rozporządzeniu.

Wartość ta, czyli opłata ustalona zgodnie z przepisami rozporządzenia, nie obejmuje podatku, jako że z mocy § 4 ust. 3 rozporządzenia opłatę podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług.

Tak też napisano w punkcie 3 postanowienia, do którego skierowano wniosek z 31 lipca 2025 r. „o sprostowanie danych”, wskazując ponadto w uzasadnieniu postanowienia na przepisy rozporządzenia.

Oznacza to, że kwota 1.350 zł jest kwotą tzw. „netto”, która zgodnie z postanowieniem z 8 maja 2025 r. podlegała podwyższeniu o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.

Kierując się tymi motywami orzeczono jak w sentencji.

Zbigniew Korzeniowski

[a.ł]